

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Фатулоҷони Умарзода дар мавзун
“Ҳумоми Табрeзӣ ва хусусиятҳои ғоявию бадеии ғазалиёти ӯ” барои
дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси
10.01.01 – Адабиёти тоҷик; равобити адабӣ

Муаррифии чехраҳои нави адабӣ яке аз ҳадафҳои калидии адабиётшиносӣ мебошад. Тавре маълум аст, аксари бузургони адабиёти мо бо сабабҳои гуногун муаррифию таҳқиқ нашудаанд. Ҳумоми Табрeзӣ низ аз шоирони камшинохтаи таърихи адабиёти форсии тоҷикӣ ба шумор меояд. Тазкиранигорону суҳаншиносон аз ӯ ҳамчун шоири баноми ғазалсаро ёд карда, дар сурудани ғазал ӯро ҳамдӯши Саъдии Шерозӣ доништаанд. Таҳқиқи саҳеҳи илмии ин мавзӯ, албатта, дониши моро доир ба ривочи ғазалсароӣ дар асри XIII афзун намуда, ҷойгоҳи Ҳумоми Табрeзиро дар таърихи адабиёти форсии тоҷикӣ муайян менамояд.

Баррасии ашъори Ҳумоми Табрeзӣ ва таҳқиқи вижагиҳои ғоявию бадеии ашъори ӯ дар таърихи адабиёти классикии форсии тоҷикӣ аз масъалаҳои муҳим арзёбӣ мешавад. Зеро то ин ҷониб масоили вежагиҳои ашъори Ҳумоми Табрeзӣ мавриди баррасии густурда қарор нагирифтааст. Ҳарчанд дар тазкираҳо ва донишномаҳо пештар дар ин мавзӯ ишораҳо шудааст ва баъзе муҳаққиқон дар осори илмии худ аз ӯ ҳамчун шоири ғазалсаро ном бурдаанд, аммо рисолаи илмии комиле, ки тамоми паҳлуҳои ашъор ва махсусан, ғазалиёти Ҳумоми Табрeзиро фарогир бошад, таҳқиқ нагардидааст.

Рисолаи илмии муҳаққиқ Фатулоҷони Умарзода таҳти унвони “Ҳумоми Табрeзӣ ва хусусиятҳои ғоявию бадеии ғазалиёти ӯ” актуалӣ ва мубрам ба ҳисоб меравад, чунки бори аввал дар адабиётшиносии тоҷик ин мавзӯ ба таври густарда ва ҳамаҷониба таҳқиқ мешавад.

Аз мухтавои автореферат маълум мешавад, ки диссертатсияи Фатулоҷони Умарзода аз муқаддима, се боб, ёздаҳ фасл, ду зерфасл, хулоса ва рӯйхати адабиёт иборат аст.

Боби якуми рисола “Зиндагинома ва мероси адабии Ҳумоми Табрeзӣ” унвон гирифта, аз ду фасл ва ду зерфасл таркиб ёфтааст. Дар ин қисмат муҳаққиқ ба масъалаи шарҳи аҳвол ва осори Ҳумоми Табрeзӣ рӯчуъ намудааст. Дар ин қисмат, ҳамчунин, масъалаи таснифоти жанрии ашъори Ҳумоми Табрeзӣ омӯхта шуда, муҳаққиқ ба чунин хулоса омадааст, ки ашъори шоир, асосан, фарогири ғазалиёт, китъаот, рубоиёт ва фардбайтҳо мебошад.

Боби дуюми рисола “Мундариҷаи ғоявии ғазалиёти Ҳумоми Табрзӣ” унвон гирифта, аз чаҳор фасл таркиб ёфтааст. Дар ин қисмати қор муҳаққик мавзӯ ва мундариҷаи ашъори Ҳумоми Табрзиро марвиди баррасӣ қарор дода, қайд мекунад, ки дар ашъори шоир бештар мавзӯҳои ишқу муҳаббат, инсондӯстӣ, тараннуми сулҳу дӯстӣ, васфи табиат, мавзӯҳои панду андарз ва фалсафию ирфонӣ баргариҷа доранд.

Боби сеюми рисола “Хусусиятҳои бадеии ғазалиёти Ҳумоми Табрзӣ” унвон гирифта, муҳаққик дар ин қисмат вежагиҳои бадеӣ ва ҳунарии ғазалиёти шоирро пажӯҳиш кардааст. Дар ин қисмат масъалаи устухонбандӣ, ҷанбаҳои муסיқии ғазалҳо, истифодаи вазн дар ғазалҳо, анвои қофияи истифодакардаи шоир, радиф ва ороҳои бадеии маънавии тавсиф, ташбеҳ, истиора, киноя, маҷоз, талмех ва ғайра марвиди таҳқиқ қарор гирифтааст.

Бояд арз кард, ки муҳаққик бо навиштани ин рисолаи илмӣ дар шинохт ва кашфи сабку услуб ва ҳунари шоирии Ҳумоми Табрзӣ дар адабиёти форсии тоҷикӣ нақши назаррас гузоштааст.

Аз муҳтавои автореферат бармеояд, ки муаллиф сабки хуби илмиро ба қор бурда, бо истифода аз равишҳои муосири таҳқиқ ба натиҷаҳои назаррас ноил гаштааст. Дар қисмати ҳулоса муаллиф натиҷаҳои таҳқиқи худро дар даҳ банд ҷамъбаст карда, дар баробари ин, тавсияҳо ва пешниҳодҳои муҳимро арз доштааст.

Бо вучуди ин, аз муҳтавои автореферат бармеояд, ки рисолаи илмӣ аз камбудихо ороӣ нест. Барои тақмили беҳтари рисола баргараф намудани нуқоти зерин ба манфиати қор хоҳад буд:

1. Фасли аввали боби сеюми қор “Устухонбандӣ” унвон дорад ва дар он муҳаққик сохту архитектура ва сохтори бадеии ғазалҳои шоирро таҳқиқ кардааст. Ба назари мо, беҳтар он мебуд, ки муҳаққик ин масъаларо дар боби аввали рисола нишон меод, ки дар он қисмат масоили таснифоти ашъори шоир баррасӣ шуда, дар он ҷо барои ғазал зерфасли алоҳида бахшида шудааст;
2. Дар автореферат ғалатҳои имлоӣ ба назар мерасад (с.8; 13; 15; 18; 20).

Бо вучуди ин, нуқоти арзшуда ҷузъӣ ба ҳисоб рафта, арзиши рисолаи илмии унвонҷӯ Фатулоҷони Умарзодаро қам намекунад ва рисолаи мазкур рисолаи қомили анҷомёта ба ҳисоб меравад.

Ҳулоса, аз матни автореферат маълум мешавад, ки диссертатсияи Фатулоҷони Умарзода дар мавзӯи “Ҳумоми Табрзӣ ва хусусиятҳои ғоявию бадеии ғазалиёти ӯ” таҳқиқоти қомили анҷомёфта маҳсуб гардида, ҷавобгӯ ба

талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон буда, муаллифи он сазовори соҳиб шудан ба дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик, равобита адабӣ аст.

Муқарриз:

номзади илмҳои филологӣ, дотсент,
директори Маркази омӯзишӣ ва
дастгирии занони роҳбарикунанда
ва болаёқати Академияи идоракунии
давлатии назди Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Маликшозода
Шохбегим Хайрулло

Суроға: шаҳри Душанбе, н. Исмоили Сомонӣ,
кӯчаи Саид Носир 33.

Телефон: (+992) 985118470

becim1991@mail.ru

18 декабри соли 2024

Имзои Ш.Х. Маликшозодаро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо, коргузори ва корҳои
махсуси Академияи идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Зоирхонзода
Фаромуз Зоирхон

Суроға: шаҳри Душанбе, н.

Исмоили Сомонӣ

кӯчаи Саид Носир 33.

Телефон: (372) 24 8945

18 декабри соли 2024